



สิทธิ
ของ
ฉัน



สิทธิ
ของ
เรา



คณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ



ISBN 978-616-7213-26-2

ชื่อเรื่อง สีฟ้าของเธอ สีฟ้าของฉัน สีฟ้าของเรา

คณะผู้จัดทำ

นพวรรณ สุขเจริญ ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริม
และประสานงานเครือข่าย

วันรุ่ง แสนแก้ว ผู้อำนวยการกลุ่มงานสารนิเทศ

กิตินร บุญอ่ำ นักวิชาการสิทธิมนุษยชนชำนาญการ

ทวิชัย แสงวิรุณ นักวิชาการสิทธิมนุษยชนปฏิบัติการ

ภาพประกอบ กลุ่มงานสารนิเทศ

สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย

พิมพ์ครั้งที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘

จำนวนที่พิมพ์ ๕,๐๐๐ เล่ม

จัดพิมพ์โดย



สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ

๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖ และ ๗

ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง

เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๓๘๐๐

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๕๗๕

ข้อมูลเพิ่มเติม www.nhrc.or.th

สายด่วนร้องเรียน ๑๓๗๗

พิมพ์ที่

บริษัท เอส.เอ็ม.เซอร์คิเพรส จำกัด

๓๙/๒ หมู่ ๖ บางปะกอก ราษฎร์บูรณะ

กรุงเทพฯ ๑๐๑๔๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๗๑ ๑๗๗๕

คำนำ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) เป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริม ปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย กติกาและอนุสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี โดยตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับชีวิตของคนทุกคน และเล็งเห็นถึงความสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดความรู้ที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

หนังสือ “สิทธิของเธอ สิทธิของฉัน สิทธิของเรา” เล่มนี้จะช่วยอธิบายด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายเกี่ยวกับความหมายของคำว่าสิทธิมนุษยชน ความรู้ หลักการเกี่ยวกับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน กติกาอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีสนธิสัญญา ตลอดจนลักษณะประเภทของสิทธิต่าง ๆ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child - CRC)

สมาชิกใหญ่สหประชาชาติได้รับรอง
อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เมื่อวันที่ ๒๐
พฤศจิกายน ๒๕๓๒ และมีผลบังคับใช้
เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๓ ประเทศไทย
เข้าเป็นภาคีอนุสัญญานี้โดยการให้ความ
ยินยอมของรัฐเพื่อเข้าผูกพันตามสนธิสัญญา
ซึ่งจะใช้ในกรณีที่รัฐนั้นมิได้เข้าร่วมในการเจรจา
ทำสนธิสัญญาและมิได้ลงนามในสนธิสัญญานั้น
มาก่อน (ภาคยานุวัติ) เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม
๒๕๓๕ และมีผลใช้บังคับกับประเทศไทยเมื่อ
วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๓๕



สาระสำคัญ

การกำหนดเจตจำนงของตนเอง (right of self-determination)

รัฐภาคีที่จะดำเนินมาตรการต่างๆ อย่างเหมาะสมตามลำดับขั้น นับตั้งแต่การเคารพคุ้มครอง ส่งเสริม และทำให้เป็นจริง อย่างเต็มที่ตามที่ที่รณยากรมีอยู่เพื่อให้มีความคืบหน้า โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ความเท่าเทียมกัน ระหว่างบุรุษและสตรีในการได้รับสิทธิ การจำกัดสิทธิตามกฎหมาย รวมทั้งการห้ามตีความใดๆ ในกติกาที่จะทำลายสิทธิหรือเสรีภาพตามที่รับรองไว้ในกติกานี้

กล่าวถึงสาระของสิทธิ ได้แก่ สิทธิในการทำงานและมีเงื่อนไขการทำงานที่เหมาะสม เป็นธรรม สิทธิที่จะก่อตั้งสหภาพแรงงาน และสิทธิที่จะหยุดงาน สิทธิที่จะได้รับสวัสดิการ และการประกันด้านสังคม การคุ้มครองและช่วยเหลือครอบครัว สิทธิที่จะมีมาตรฐานชีวิตที่ดีพอเพียง สิทธิที่จะมีสุขภาวะด้านกายและใจที่ดีที่สุดที่เป็นไปได้ สิทธิในการศึกษา สิทธิในวัฒนธรรมและประโยชน์

จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์



กติการะหว่างประเทศ ว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights - ICESCR)

สมาชิกใหญ่สหประชาชาติได้รับรองกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๐๙ และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๑๙ ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยการให้ความยินยอมของรัฐเพื่อเข้าผูกพันตามสนธิสัญญา ซึ่งจะใช้ในกรณีที่รัฐนั้นมีได้เข้าร่วมในการเจรจาทำสนธิสัญญาและมีได้ลงนามในสนธิสัญญานั้นมาก่อน (ภาคยานุวัติ) เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๒ และมีผลใช้บังคับกับประเทศไทย เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒

การแสดงออก การห้ามการโฆษณาชวนเชื่อ
เพื่อการสงครามหรือก่อให้เกิดความเกลียดชัง
ทางเชื้อชาติ สิทธิที่จะชุมนุมอย่างสันติ
การรวมกันเป็นสมาคม สิทธิของชายหญิง
ที่อยู่ในวัยที่เหมาะสมในการมีครอบครัว
การคุ้มครองสิทธิเด็ก และการที่พลเมืองทุกคน
มีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะ การรับรอง
ว่าบุคคลทั้งปวงย่อมเสมอภาคกันตามกฎหมาย
และได้รับการคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกัน
การรับรองสิทธิของชนกลุ่มน้อย
ทางเผ่าพันธุ์ ศาสนา และภาษา
ภายในรัฐ



๓) สิทธิในส่วนที่เป็นสิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง ได้แก่ สิทธิในการมีชีวิตอยู่ เสรีภาพจากการถูกทรมาน การห้ามบุคคลมิให้ ตกอยู่ในภาวะเยี่ยงทาส การห้ามบุคคล มิให้ถูกจับกุมตามอำเภอใจ การปฏิบัติต่อผู้ถูก ลิดรอนเสรีภาพอย่างมีมนุษยธรรม การห้าม บุคคลถูกจำคุกด้วยเหตุที่ไม่สามารถชำระหนี้ ตามสัญญาได้ เสรีภาพในการโยกย้ายถิ่นฐาน ความเสมอภาคของบุคคลภายใต้กฎหมาย การห้ามมิให้มีการบังคับใช้กฎหมายอาญา ย้อนหลัง สิทธิการได้รับรองเป็นบุคคล ตามกฎหมาย การห้ามแทรกแซงความเป็น ส่วนตัว การคุ้มครองเสรีภาพทางความคิด เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและ





๒) รัฐบาลที่รับรองจะเคารพและประกันสิทธิของบุคคล การห้ามการเลือกปฏิบัติ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลทาง เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง สัญชาติ สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม ถิ่นกำเนิด หรือสถานอื่นใด โดยจะดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติภายในประเทศ ประกันว่าบุคคลที่ถูกละเมิดจะได้รับ การเยียวยา ไม่ว่าจะบุรุษหรือสตรีจะได้รับ สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองอย่างเท่าเทียมกัน การลดรอนสิทธิในสถานการณ์ฉุกเฉินและการ ห้ามการตีความกติกาในอันที่จะไปจำกัดสิทธิ และเสรีภาพอื่นๆ

สมัชชาใหญ่สหประชาชาติได้รับรองกติกา
ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิชนเมืองและสิทธิ
ทางการเมือง เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๐๙
และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๑๙
ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีกติการะหว่างประเทศ
ว่าด้วยสิทธิชนเมืองและสิทธิทางการเมือง
โดยการให้ความยินยอมของรัฐเพื่อเข้าผูกพัน
ตามสนธิสัญญา ซึ่งจะใช้ในกรณีที่รัฐนั้นมีได้
เข้าร่วมในการเจรจาทำสนธิสัญญาและมิได้ลงนาม
ในสนธิสัญญานั้นมาก่อน (ภาคยานุวัติ) เมื่อวันที่
๒๙ ตุลาคม ๒๕๓๙ โดยมีผลใช้บังคับกับ
ประเทศไทย เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๐

สำร่สำคัญ

บุคคลที่จะส่งเสริมและคุ้มครอง
สิทธิมนุษยชน และได้รับสิทธิทั้งด้านพลเมือง
การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
อย่างเท่าเทียมกัน

๑) สิทธิในการกำหนดเจตจำนงตนเอง
(right of self-determination)



กติกา/อนุสัญญา

๗ ฉบับ

ที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคีสันติสัญญา

กติการะหว่างประเทศ

ว่าด้วยสิทธิพลเมือง

และสิทธิทางการเมือง

(International Covenant

on Civil and Political

Rights - ICCPR)

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมือง
และสิทธิทางการเมือง (International Covenant
on Civil and Political Rights : ICCPR)
เป็นส่วนหนึ่งของ “International Bill of Human
Rights” ร่วมกับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
(Universal Declaration of Human Rights หรือ
UDHR) และกติการะหว่างประเทศว่าด้วย
สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
(International Covenant on Economic,
Social and Cultural Rights หรือ ICESCR)



๒๔. ทุกคนมีสิทธิที่จะพักผ่อนและมีเวลาหย่อนใจ

๒๕. ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับมาตรฐานความเป็นอยู่ที่พอเพียง และได้รับความช่วยเหลือทางการแพทย์ถ้าเจ็บป่วย

๒๖. ทุกคนมีสิทธิที่จะไปโรงเรียน

๒๗. ทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในวัฒนธรรมของชุมชน

๒๘. ทุกคนต้องเคารพใน “ระเบียบสังคม” ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการอำนวยความสะดวกให้กันได้

๒๙. ทุกคนต้องเคารพสิทธิของผู้อื่น ชุมชน และทรัพย์สินสาธารณะ

๓๐. ไม่มีผู้ใดมีสิทธิที่จะแบ่งแยกสิทธิใดๆ ที่ปรากฏในปฏิญญาฯ ฉบับนี้ไปได้

๑๘. ทุกคนมีสิทธิที่จะปฏิบัติศาสนกิจ
ของตนเอง และสามารถเปลี่ยนศาสนาได้
หากต้องการ

๑๙. ทุกคนมีสิทธิที่จะพูดในสิ่งที่คิด
และมีสิทธิที่จะให้และรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

๒๐. ทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมการประชุม
และสมาคมใดๆ โดยสันติ

๒๑. ทุกคนมีสิทธิที่จะช่วยเหลือและ
เข้าไปมีส่วนร่วมในรัฐบาลของตน

๒๒. ทุกคนมีสิทธิในการประกันสังคม
และมีโอกาสพัฒนาทักษะของตน

๒๓. ทุกคนมีสิทธิที่จะทำงานโดยได้รับ
ค่าจ้างที่เป็นธรรม ได้รับสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย
และได้เข้าร่วมกับสหภาพแรงงาน



๑๒. ทุกคนมีสิทธิที่จะขอความช่วยเหลือ
หากมีใครบางคนพยายามทำร้ายเรา แต่จะไม่มีใคร
สามารถเข้าไปในบ้านเรือนของเรา เปิดจดหมาย
เราอ่าน หรือรบกวนเราหรือครอบครัวโดยไม่มี
เหตุอันควร

๑๓. ทุกคนมีสิทธิที่จะเดินทางไปไหน
มาไหนได้ตามต้องการ

๑๔. ทุกคนมีสิทธิที่จะไปยังอีกประเทศ
หนึ่ง แล้วขอความคุ้มครองหากจะมีใครตามรังควาน
หรือตกอยู่ในอันตราย

๑๕. ทุกคนมีสิทธิที่จะถือสัญชาติ
ของประเทศหนึ่งๆ ไม่มีใครมีสิทธิที่จะยับยั้ง
การเปลี่ยนสัญชาติของเราได้ ถ้าเราต้องการ

๑๖. ทุกคนมีสิทธิในการแต่งงาน และ
มีครอบครัว

๑๗. ทุกคนมีสิทธิที่จะเป็นเจ้าของ
ทรัพย์สิน





๕. ไม่มีใครมีสิทธิที่จะทำอันตรายเรา
หรือทรมานเรา

๖. ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติ
อย่างเท่าเทียมกันตามกฎหมาย

๗. กฎหมายเป็นสิ่งเดียวกันสำหรับ
ทุกคน กฎหมายต้องปฏิบัติกับเราทุกคน
อย่างเท่าเทียมกัน

๘. ทุกคนมีสิทธิที่จะขอความช่วยเหลือ
ทางกฎหมาย เมื่อสิทธิของพวกเขากำลังถูกละเลย

๙. ไม่มีใครมีสิทธิที่จะจำคุกเรา
อย่างไม่เป็นธรรม หรือขับไล่เราออกไปจาก
ประเทศของเราเอง

๑๐. ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณา
คดีอย่างเป็นธรรม และเปิดเผย

๑๑. ทุกคนควรได้รับการสันนิษฐาน
ว่าบริสุทธิ์ จนกว่าจะมีการพิสูจน์ว่ามีความผิด

ปฏิญญาสากล ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

๑. ทุกคนมีอิสระ และเราทุกคนควร
จะได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกัน

๒. ทุกคนมีความเสมอภาค ไม่ว่าจะ
มีความแตกต่างกันในสีผิว เพศ ศาสนา ภาษา
เป็นต้น



๓. ทุกคนมีสิทธิในการดำรงชีวิต
ในการมีชีวิตอย่างอิสระและปลอดภัย

๔. ไม่มีใครมีสิทธิที่จะปฏิบัติต่อเรา
เยี่ยงทาส และเราก็ไม่อาจจะทำให้ผู้ใดเป็นทาส
ของเราเช่นกัน

สิทธิติดตาม (สิทธิตามกฎหมาย)

ในฐานะที่เป็นพลเมืองของประเทศนั้นๆ เช่น
สิทธิทางการศึกษา สิทธิในสุขภาพ พระราชบัญญัติ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
กำหนดไว้ว่า สิทธิมนุษยชน คือ ศักดิ์ศรีความเป็น
มนุษย์ สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคล
ที่ได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมายไทย
หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีพันธกรณี
ที่จะต้องปฏิบัติตาม

ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

คุณค่าความเป็นคน
โดยไม่คำนึงถึงฐานะ
ตำแหน่งทางสังคม
เชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ ความเชื่อทางการเมือง



การละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

การเหยียดหยาม
การลดทอน หรือการปฏิบัติ
ต่อคนเสมือนไม่ใช่คน
หรือลดฐานะความเป็นคน
เป็นเพียงวัตถุ สิ่งของ



สิทธิมนุษยชน หมายถึงอะไร (Human rights)

สิทธิมนุษยชน หมายถึงสิ่งจำเป็นที่
มนุษย์ทุกคนต้องได้รับในฐานะที่เป็นมนุษย์
เพื่อให้สามารถอยู่รอด ให้ความมั่นคงในชีวิต
และสามารถพัฒนาตนเอง



สิทธิมนุษยชน แบ่งเป็น

สิทธิติดตัว เช่น สิทธิในร่างกายของตน
สิทธิในชีวิต



๒๗ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ
(Convention on the Rights of
Persons with Disabilities - CRPD)

๒๘ อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือก
ปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ
(International Convention on the
Elimination of All Forms of Racial
Discrimination - CERD)

๓๑ อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและ
การปฏิบัติหรือการลงโทษที่โหดร้าย
ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี
(Convention against Torture
and Other Cruel, Inhuman
or Degrading Treatment or
Punishment - CAT)

๓๔ สิทธิมนุษยชนอาจแบ่งได้เป็นสิทธิด้านต่างๆ

๓๘ สิทธิมนุษยชนกำหนดตามกลุ่มเป้าหมาย

๔๒ หลักการปารีส (The Paris Principles)

๔๘ การร้องเรียนเมื่อถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน

๔๙ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๕๐ วิวาทะกรรมการสิทธิมนุษยชน



สารบัญ

๗ สิทธิมนุษยชน หมายถึงอะไร

๘ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

๑๔ กติกา/อนุสัญญา ๗ ฉบับ

๑๔ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมือง
และสิทธิทางการเมือง (International
Covenant on Civil and Political
Rights - ICCPR)

๑๕ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทาง
เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
(International Covenant on Economic,
Social and Cultural Rights -
ICESCR)

๒๑ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention
on the Rights of the Child -
CRC)

๒๓ อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติ
ต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on
the Elimination of All Forms of
Discrimination against Women
- CEDAW)

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
หวังว่าสาระจากเอกสารฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์
ในการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่ประชาชน
เจ้าหน้าที่ของรัฐ เครือข่าย ในการร่วมมือ
กันส่งเสริม ค้ำครอง สิทธิและเสรีภาพ
ของประชาชนให้ได้รับความเป็นธรรม
ตามกฎหมายและหลักการสิทธิมนุษยชน
สากลยิ่งขึ้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
มกราคม ๒๕๕๘



สาระสำคัญ

๑. สิทธิในการมีชีวิต การอยู่รอด
 ๒. สิทธิด้านการพัฒนาทางด้านจิตใจ
อารมณ์ สังคม
 ๓. สิทธิด้านการปกป้องคุ้มครอง
การห้ามเลือกปฏิบัติต่อเด็ก การให้ความสำคัญ
แก่เด็กทุกคนอย่างเท่าเทียม เพื่อให้เด็กมีโอกา
สที่เท่าเทียมกัน
 ๔. สิทธิในการแสดงความคิดเห็นของเด็ก
- ***การดำเนินการทั้งหลายต้องคำนึงถึง
ประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

วิวาทะกรรมการสิทธิมนุษยชน



“ผู้มีอำนาจต้องช่วยดูแลผู้ไร้อำนาจ”

ศาสตราจารย์อมรา นงศานิชญ์
ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

“รู้สิทธิ รักสิทธิ ไม่ละเมิดสิทธิ”

นายแพทย์แท้จริง ศิริพานิช
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ



“หลักสิทธิมนุษยชน คือ
หลักการสร้างวัฒนธรรม
ในสังคมไทย”

นายแพทย์นิรันดร์ นิตกัษวัชร
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ



คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
(ชุดที่ ๒)

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและ
กรรมการอื่นอีกหกคน มีวาระการดำรงตำแหน่ง
๖ ปี นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง
และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

๑. นางอมรา พงศานิกขณ์
 ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๒. นายแทจริง ศิริพานิช
 กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๓. นายนิรันดร์ นัทภิภัตวิธระ
 กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔. นายปริญญา ศิริสารการ
 กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๕. นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์
 กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๖. พลตำรวจเอก วันชัย ศรีนวลนัด
 กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๗. นางวิสา เป็ญจะมโน
 กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๕๕๒

การร้องเรียนเมื่อถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน



ผู้ร้อง ได้แก่

- ผู้ถูกละเมิด หรือผู้แทน
- ผู้พบเห็นการละเมิด



ร้องเรียนมายัง




- สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- กรรมการฯ คนใดคนหนึ่ง
- องค์การเอกชน ด้านสิทธิมนุษยชน ที่คณะกรรมการฯ กำหนด



สถานที่ติดต่อ

ศูนย์ราชการ
เฉลิมพระเกียรติ
๘๐ พรรษา
๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

อาคารบี ชั้น ๖
และ ๗
ถนนแจ้งวัฒนะ
เขตหลักสี่
กรุงเทพมหานคร
๑๐๒๑๐

โทรศัพท์

๐ ๒๑๔๑ ๓๘๐๐
๐ ๒๑๔๑ ๓๘๐๐

โทรสาร

๐ ๒๑๔๑ ๘๕๗๕

สายด่วน ๑๓๗๗

E-mail :
help@nhrc.or.th

Homepage :
www.nhrc.or.th



ผู้ร้องเรียน




วิธีการร้องเรียน

- ทางจดหมาย
- ทางโทรศัพท์
- ด้วยตนเอง ณ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- ทางโทรสาร
- ส่งข้อความทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) หรือสื่ออื่นๆ



ร้องเรียนโดยระบุ




- ชื่อ ที่อยู่ของผู้ร้องเรียนหรือผู้ทำการแทนที่สามารถติดต่อกลับได้
- ชื่อ ที่อยู่ บุคคลหรือหน่วยงานที่เป็นผู้ละเมิด
- รายละเอียดการกระทำหรือเหตุการณ์ที่มีการละเมิด

การประชุมในครั้งนั้นส่งผลให้มีการ
จัดตั้งสถาบันแห่งชาติขึ้นเป็นจำนวนมากในช่วง
คริสต์ทศวรรษ ๑๙๙๐ และนอกจากหลักการ
ปารีสแล้วยังมีหลักการอื่นๆ ซึ่งกำหนดให้แต่ละ
ประเทศ มีสิทธิในการเลือกกรอบการทำงาน
ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ของตนตามความเหมาะสมและความจำเป็นด้วย

[http://www.nhrc.or.th/2012/wb/img_ebook/E-Book_nhrc/Chapter%201/P_1\(1.1-1.2\)_new.pdf](http://www.nhrc.or.th/2012/wb/img_ebook/E-Book_nhrc/Chapter%201/P_1(1.1-1.2)_new.pdf)



๕) ต้องยึดหลักประสิทธิภาพในเชิงปฏิบัติการ (Operational efficiency) โดยการจัดหาทรัพยากรที่เพียงพอ วิธีการทำงานที่ไม่เป็นแบบราชการ (bureaucracy) บุคลากรมีความคิดความรู้และความเข้าใจเรื่องสิทธิมนุษยชน ฯลฯ

๖) ต้องมีความรับผิดชอบ (Accountability) ทางด้านกฎหมายและด้านการเงินต่อรัฐบาล และรัฐสภา โดยต้องเผยแพร่รายงานและให้สาธารณชนตรวจสอบการทำงานของสถาบันได้อย่างจริงจัง



๒) ต้องกำหนดภาระหน้าที่อย่างชัดเจน และมีอำนาจเพียงพอ (Defined jurisdiction and adequate powers) ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย จัดตั้งสถาบัน และตามข้อตกลง กติกาอนุสัญญาระหว่างประเทศ ที่สำคัญต้องได้รับอำนาจทางกฎหมายอย่างเพียงพอไม่ว่าในการสอบสวนการละเมิดสิทธิมนุษยชน การเรียกเจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลมาให้ข้อเท็จจริงหรือข้อมูล เป็นต้น

๓) ต้องเป็นสถาบันที่บุคคลและคณะบุคคลทุกฝ่าย สามารถเข้าถึงได้ง่าย (Accessibility) โดยมีกฎเกณฑ์และกระบวนการทำงานที่ประชาชนสามารถติดต่อยื่นคำร้องเรียนได้อย่างสะดวกรวดเร็ว มีสำนักงานสาขาทุกภูมิภาค เพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ได้ทั่วประเทศ

๔) ต้องยึดหลักการความร่วมมือ (Cooperation) กับทุกฝ่ายตั้งแต่สหประชาชาติ สถาบันสิทธิมนุษยชนระดับภูมิภาคและระดับประเทศ องค์กรเอกชนหรือองค์กรที่มิใช่ของรัฐ (Non-Governmental Organizations-NGOs) ตลอดจนองค์การระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Organizations) ที่มีหน้าที่ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและกับหน่วยงานตุลาการ

หลักการปารีส เป็นมาตรฐานสากล
ที่จะทำให้สถาบันสิทธิมนุษยชนระดับชาติ
มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ สถาบันสิทธิมนุษยชน
ระดับชาติต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย
๖ ประการ คือ

๑) มีความเป็นอิสระ (Independence)
ในการทำงาน มีอำนาจตัดสินใจโดยปราศจาก
การแทรกแซงจากรัฐบาลและหน่วยงานใด
ควรมีการเชื่อมโยงกับรัฐสภาหรือขึ้นต่อประมุข
ของรัฐ มีการบริหารจัดการที่เป็นเอกเทศ มีกฎ
ระเบียบของตนเอง ได้รับงบประมาณอย่างเพียงพอ
แต่งตั้งและถอดถอนกรรมการและเจ้าหน้าที่
ผู้ปฏิบัติงานได้และต้องมีองค์ประกอบที่
หลากหลายและเป็นตัวแทนของกลุ่มต่างๆ
ในสังคมอย่างแท้จริง



ซึ่งกำหนดขึ้นจากการสัมมนาว่าด้วยสถาบันแห่งชาติ และท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนและคุ้มครอง สิทธิมนุษยชน ณ กรุงเจนีวา ประเทศ สวิสเซอร์แลนด์และที่ประชุมมีความเห็น ร่วมกันถึงมาตรฐานขั้นต่ำของสถาบันสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ จึงได้มีการกำหนดแนวทางของอำนาจ และหน้าที่ของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้น เรียกว่า **“หลักการปารีส (The Paris Principles)”** ซึ่งกำหนดแนวทางว่ารัฐควรจัดตั้งสถาบันสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติที่เป็นอิสระเพื่อที่จะ

- ๑) ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน
- ๒) แนะนำรัฐบาลในเรื่องการปกป้อง คุ้มครอง สิทธิมนุษยชน
- ๓) ทบทวนกฎหมายสิทธิมนุษยชน
- ๔) รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชน ต่อสหประชาชาติ
- ๕) รับและสอบสวนเรื่องราวร้องทุกข์ จากสาธารณะชน



หลักการปารีส (The Paris Principles)

การจัดตั้งสถาบันองค์การสิทธิมนุษยชนระดับชาติในประเทศต่าง ๆ มาจากการสนับสนุนขององค์การสหประชาชาติ และมักจะใช้รูปแบบคณะกรรมการ (Commission) เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ด้านสิทธิมนุษยชน ภายใต้กฎหมายที่มีสถานะแตกต่างกัน กล่าวคือ

๑) ประเทศที่จัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน อยู่บนพื้นฐานตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๒) ประเทศที่จัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน อยู่บนพื้นฐานตามพระราชบัญญัติ

๓) ประเทศที่จัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน อยู่บนพื้นฐานตามกฎหมายของฝ่ายบริหาร

แนวความคิดในการจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของประเทศต่าง ๆ มีที่มาจากหลักการปารีส (The Paris Principles)

๑๐. สิทธิได้รับการประกันสังคม

(Rights to social security) คือ สิทธิของแรงงานของประชาชนที่จะได้รับการคุ้มครองชดเชย ค่ารักษายาบาล การเกิดอุบัติเหตุ การตกงาน การชราภาพหรือเกษียณอายุจากรัฐหรือหน่วยงานด้านการประกันสังคม ซึ่งควรขยายถึงประชาชนทุกคนนอกเหนือจากแรงงานที่เป็นลูกจ้างในสถานประกอบการ เช่น เกษตรกร ผู้ประกอบอาชีพอิสระรายย่อย



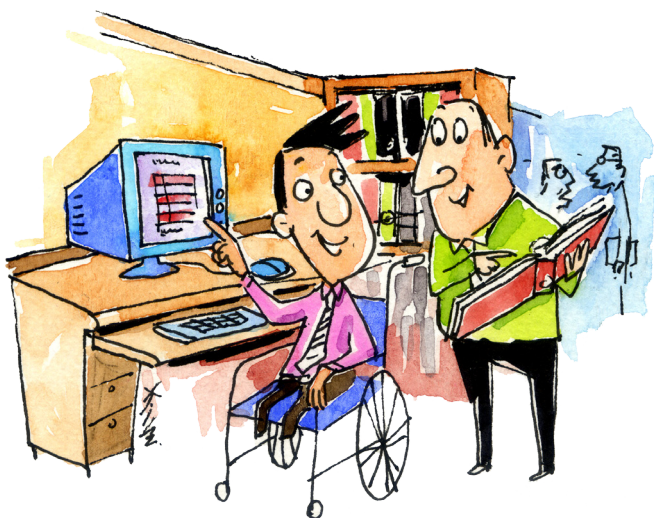
รัฐบาลและภาคประชาสังคม ต้องให้การศึกษาเรื่องสิทธิเหล่านี้ทั้งในโรงเรียนและพลเมืองทั่วไป และรัฐบาลต้องประกันสิทธิเหล่านี้ให้กับพลเมืองของตน ตัวอย่างเช่น พลเมืองควรมีสิทธิที่จะมีน้ำที่สะอาดและปลอดภัยไว้กินไว้ใช้ เพราะเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐานของชีวิตมนุษย์ รัฐบาลจึงมีหน้าที่จัดหาบริการน้ำสะอาดให้กับประชาชนทั่วประเทศในราคาที่ เป็นธรรมพอที่ทุกคนจะเข้าถึงได้

สงเคราะห์ และการให้ความช่วยเหลือให้ประชาชน
ที่ยากจนได้มีที่อยู่อาศัย

๗. สิทธิที่จะมีอาหารการกินอย่าง
เหมาะสม (Rights to adequate food)
ไม่อดอยากหรือเกิดภาวะทุพโภชนาการในชนบท
และในหมู่คนจนในเมือง

๘. สิทธิได้รับการรักษานยาบาล
(Rights to health) โดยไม่ถูกปฏิเสธจากหมอ
โรงพยาบาล หรือไม่ถูกคิดค่ารักษานยาบาลแพง
เกินเหตุ

๙. สิทธิในการได้รับการศึกษา
(Rights to education) การศึกษาที่มี
คุณภาพโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย อย่างน้อยในระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน





๓. สิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ (Rights of indigenous people) คือ สิทธิที่กลุ่มชาติพันธุ์ จะได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาค เท่าเทียมกันไป

๔. สิทธิในที่ทำกิน (Rights To land) คือ การดำรงชีพโดยไม่ถูกละทิ้ง ไม่ถูกคดโกง ถูกเอาเปรียบจากเจ้าหน้าที่รัฐหรือคนที่มีอำนาจมากกว่า

๕. สิทธิมีงานทำ และสิทธิในการ ประกอบอาชีพโดยได้รับการคุ้มครอง (Rights to work) สิทธิที่จะไม่ถูกเลิกจ้าง ไม่ถูกขับไล่ จากที่ทำกิน หรือ แห้งหายสินค้า เช่น กรณี หารบเร่ และแย่งลอย ถูกไล่ที่ หรือ ไล่จับ

๖. สิทธิในการมีที่อยู่อาศัยอย่าง เหมาะสม (Rights to adequate housing) เช่น การพัฒนาชุมชนแออัด การสร้างอาคาร

สิทธิมนุษยชน กำหนดตามกลุ่ม เป้าหมาย

สิทธิมนุษยชน อาจกำหนด
ตามกลุ่มเป้าหมายเฉพาะกลุ่มได้ดังนี้

๑. **สิทธิสตรี** (Rights of women)
เป็นสิทธิของสตรีที่จะได้รับการศึกษา ทำงาน
และได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาค การเข้าถึง
สิทธิด้านต่างๆ อย่างเป็นธรรม

๒. **สิทธิเด็ก** (Rights of children)
คือสิทธิที่เด็กจะได้รับการปกป้องคุ้มครอง มีชีวิต
ที่มีสุขภาวะ ได้รับการศึกษา ไม่ถูกใช้แรงงาน
เกินวัยอันเหมาะสม ไม่ถูกกักขังหน่วงเหนี่ยว
เข็ญตี ล่วงเกินทางเพศ หรือถูกบังคับให้เป็น
แรงงาน ทาส หรือโสเภณี



การใช้สิทธินั้นๆ ต้องไม่ไปละเมิด
สิทธิของคนอื่น หรือทำให้คนในสังคมมีสิทธิ
ในทางที่ถูกที่ควรลดลง เช่น การจัดชุมนุม
โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน



๔. สิทธิทางสังคม คือ สิทธิได้รับประกัน
สุขภาพ ได้รับเงินบำเหน็จบำนาญเลี้ยงตัว
เมื่อชรา สิทธิในการเลือกคู่ครอง สิทธิได้รับ
การรักษาพยาบาลและการมียาราคาถูก
สิทธิของแม่ลูกอ่อนในการได้รับสวัสดิการ
สิทธิของเด็ก ผู้หญิง และ คนพิการ สิทธิไม่ถูก
เลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากความแตกต่าง
ด้านความเชื่อทางการเมือง ศาสนา เชื้อชาติ อายุ
เพศ และผิว



๕. สิทธิทางวัฒนธรรม คือ สิทธิในการ
ได้รับการศึกษา สิทธิในการแต่งกายตาม
ความเชื่อ หรือตามความต้องการ สิทธิในการ
ปฏิบัติตามประเพณีและความเชื่อ สิทธิในการ
มีสถานที่สาธารณะพักผ่อนหย่อนใจ สิทธิในการ
มีศูนย์ศิลปวัฒนธรรม การบันเทิงและกีฬา

ทางการเมือง ในการตีพิมพ์โฆษณาและในการ
มีส่วนร่วมทางการเมือง

๓. **สิทธิทางเศรษฐกิจ** คือ สิทธิใน
การทำงาน การประกอบอาชีพ สิทธิในการได้
รับค่าจ้างและราคาผลผลิตอย่างเป็นธรรม สิทธิ
ในการได้รับการจัดสถานที่ให้ประกอบอาชีพ
เช่น ลานค้า หรือ ตลาดนัด สิทธิได้รับการ
คุ้มครองในการแข่งขันทางการค้าอย่างเป็นธรรม
สิทธิได้รับหลักประกันการมีมาตรฐานชีวิต
อย่างเพียงพอ สิทธิมีที่อยู่อาศัย และสิทธิมีอาหาร
การกินอย่างเต็มอิ่ม รัฐบาลจะต้องดูแลไม่ให้
คนอดอยาก ยากจนข้นแค้น



สิทธิมนุษยชน อาจแบ่งได้เป็น สิทธิด้านต่างๆ

สิทธิมนุษยชน อาจแบ่งได้เป็นสิทธิด้านต่างๆ ๕ ด้าน ดังนี้

๑. สิทธิพลเมือง คำว่า “พลเมือง” หมายถึง ประชาชนที่มาอยู่ร่วมกันในสังคมโดยมีสัญญาประชาคมร่วมกันว่า ผู้ได้รับเลือกไปเป็นรัฐบาล มีหน้าที่ต้องบริหารประเทศเพื่อประโยชน์ประชาชน และปกป้องคุ้มครองพลเมืองเกี่ยวกับสิทธิในชีวิต สิทธิที่จะไม่ถูกทรมาน ไม่ถูกทำร้ายร่างกาย สิทธิในการได้รับสัญชาติ สิทธิในกระบวนการยุติธรรม สิทธิในการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

๒. สิทธิทางการเมือง คือ สิทธิในการลงคะแนนเสียง สิทธิเสรีภาพในความเชื่อทางการเมือง การนับถือศาสนา สิทธิเสรีภาพในการแสดงความเห็น ในการชุมนุม ในการรวมตัวกันเป็นสมาคม และการดำเนินการ

- รวมทั้งการบังคับใช้ โดยมุ่งเน้นไปที่การกระทำหรือโดยความยินยอมของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่น ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งทางการ เพื่อป้องกันปัญหา มิให้เกิดการกระทำในลักษณะที่เป็นการทรมาน หรืออนุติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือเป็นการสร้างเงื่อนไข อันจะนำไปสู่การก่อความไม่สงบ และเพื่อคุ้มครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ตามที่รับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ จึงกำหนดให้มีมาตรการการแก้ไขปัญหา เพื่อเสนอต่อรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ มาตรการด้านกฎหมาย ด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา ด้านกลไกการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ด้านกระบวนการยุติธรรมและการเยียวยา





สาระสำคัญ

- สาระสำคัญการทรมาน หมายถึง การกระทำใดก็ตามโดยเจตนาที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานอย่างสาหัส ไม่ว่าจะทางกายหรือทางจิตใจต่อบุคคลใด บุคคลหนึ่ง กำหนดให้การทรมานเป็นความผิดที่ลงโทษได้ตามกฎหมายอาญา เขตอำนาจที่เป็นสากลเกี่ยวกับความผิดการทรมาน และหลักการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้ได้มาซึ่งข้อสนเทศ หรือคำสารภาพจากบุคคลนั้นหรือบุคคลที่สาม การลงโทษบุคคลนั้น สำหรับการกระทำซึ่งบุคคลนั้นหรือบุคคลที่สามกระทำหรือถูกสงสัยว่าได้กระทำ

อนุสัญญาต่อต้าน
การทรมานและการปฏิบัติ
หรือการลงโทษที่โหดร้าย
ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี
(Convention against
Torture and Other
Cruel, Inhuman or
Degrading Treatment
or Punishment - CAT)

ที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ
ได้มีข้อมติที่ ๓๙/๔๖ เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม
๒๕๒๗ รับรองอนุสัญญานี้ และอนุสัญญาฯ
มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๓๐
อนุสัญญาดังกล่าวมีผลใช้บังคับกับประเทศไทย
ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐



สาระสำคัญ

๑. “การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ” หมายถึง การจำแนก การกีดกัน การจำกัด หรือการเอื้ออำนวนพิเศษ เพราะเชื้อชาติ สีผิว เชื้อสาย หรือชาติกำเนิด หรือเผ่าพันธุ์ โดยไม่รวมถึง การปฏิบัติที่แตกต่าง ระหว่างบุคคลที่เป็นพลเมือง และไม่ใช่นพลเมือง

๒. นโยบายของรัฐภาคี และการดำเนินมาตรการเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ เช่น การห้ามโฆษณาชวนเชื่อ การประกันสิทธิอันเท่าเทียมกันของบุคคลภายใต้กฎหมายทั้งด้านสิทธิพลเมือง

สิทธิทางการเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ

สังคมและวัฒนธรรม การเยียวยา

เมื่อถูกละเมิดการให้ความสำคัญ

ด้านมาตรการในการศึกษา

วัฒนธรรมและข้อมูลเพื่อ

จัดการเลือกปฏิบัติทาง

เชื้อชาติ



อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ในทุกรูปแบบ (International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination - CERD)

สมัชชาใหญ่สหประชาชาติได้รับรอง
อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติ
ทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ เมื่อวันที่ ๒๑
ธันวาคม ๒๕๐๘ และมีผลใช้บังคับ
เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๓๒ ประเทศไทย
ได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการ
เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ
โดยการให้ความยินยอมของรัฐเพื่อเข้าผูกพัน
ตามสนธิสัญญา ซึ่งจะใช้ในกรณีที่รัฐนั้น
มิได้เข้าร่วมในการเจรจาทำสนธิสัญญาและมิได้
ลงนามในสนธิสัญญานั้นมาก่อน (ภาคยานุวัติ)
เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ และมีผล
ใช้บังคับกับประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๒๘
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

สาระสำคัญ

๑. สิทธิของความเท่าเทียมและการไม่เลือกปฏิบัติในการดำรงชีวิต

๒. สิทธิได้รับการยอมรับในความสามารถตามกฎหมายพื้นฐาน เสรีภาพจากการใช้ความรุนแรงและการล่วงละเมิด

๓. สิทธิที่จะได้รับการเคารพต่อศักดิ์ศรีทางร่างกายและจิตใจ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมทางการเมืองและทางวัฒนธรรม นันทนาการต่างๆ

๔. สิทธิด้านสุขภาพ การศึกษา การทำงาน และสิทธิในการสร้างครอบครัวที่เป็นมาตรฐาน





อนุสัญญาว่าด้วย สิทธิของคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities - CRPD)

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๐ ประเทศไทย
ได้ลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย
สิทธิของคนพิการ ณ สำนักงานสหประชาชาติ
ณ นครนิวยอร์ก

รัฐภาคีมีพันธกรณีที่จะต้องจัดการเลือก
ปฏิบัติต่อคนพิการในทุกรูปแบบ ทั้งในด้าน
กฎหมาย การปกครอง และการปฏิบัติต่างๆ
ซึ่งรวมถึงการกำหนดมาตรการที่เหมาะสม
เพื่อประกันการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมกันของคนพิการ
ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
การขนส่ง ข้อมูลข่าวสารและบริการสาธารณะ
การยอมรับความเท่าเทียมกันของคนพิการ
ในทางกฎหมายสำหรับโอกาสในการรับการศึกษา
การทำงาน การรักษาพยาบาล การประกัน
สิทธิและโอกาสที่จะมีส่วนร่วมทางการเมือง
อย่างเท่าเทียมกันกับบุคคลทั่วไป



ด้านแรงงาน รวมถึงการป้องกันความรุนแรง
ต่อสตรีในสถานที่ทำงาน ความเท่าเทียมกัน
ในการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ โดยเฉพาะสตรี
มีครรภ์และหลังคลอดบุตร การที่รัฐภาคี
จะประกันความเป็นอิสระของสตรีด้านการเงิน
และความมั่นคงด้านสังคม และการให้ความสำคัญ
แก่สตรีในชนบท ทั้งในด้านแรงงานและ
ความเป็นอยู่

๔. ความเท่าเทียมกันของชายและหญิง
ในด้านกฎหมาย โดยเฉพาะในด้านกฎหมายแบ่ง
และกฎหมายครอบครัว ซึ่งเป็นการประกัน
ความเท่าเทียมกันในชีวิตส่วนบุคคล

เพื่อสร้างความเท่าเทียมกันระหว่างบุรุษและสตรีอย่างแท้จริง ซึ่งจะไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งความแตกต่างทางเพศ การปรับรูปแบบทางสังคมและวัฒนธรรมเพื่อให้เอื้อต่อการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และการปราบปรามการลักลอบค้า และแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากสตรี

๒. ความเท่าเทียมกันระหว่างบุรุษและสตรีในด้านการเมืองและการดำรงชีวิต (public life) ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ เช่น สิทธิในการเลือกตั้ง การสนับสนุนให้ดำรงตำแหน่งที่สำคัญ ความเท่าเทียมกันในกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ และการศึกษา

๓. การที่สตรีจะได้รับการดูแลทางเศรษฐกิจ โดยได้รับความเท่าเทียมกันในด้านสิทธิและโอกาสที่จะได้รับการจ้างงานและสิทธิ





สาระสำคัญ

การเลือกปฏิบัติต่อสตรี (discrimination against women)

: การแบ่งแยก การกีดกัน หรือการจำกัดใดๆ โดยมีเจตนาหรือเป็นเหตุให้ผู้หญิงไม่ได้รับการยอมรับ ไม่มีสิทธิ ไม่ได้ใช้สิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่พึงมีในฐานะที่เป็นมนุษย์เช่นเดียวกับผู้ชาย เนื่องจากเหตุที่เป็นผู้หญิง เช่น เปิดรับสมัครงานที่รับแต่ผู้ชาย ทั้งที่งานประเภทดังกล่าว ผู้หญิงสามารถทำได้

หลักการสิทธิผู้หญิง

- ความเสมอภาค
- ได้รับโอกาสเท่าเทียมกัน
- สามารถเข้าถึงทรัพยากร บริการพื้นฐาน
- ได้รับผลประโยชน์อย่างทั่วถึงเป็นธรรม
- การไม่เลือกปฏิบัติต่อสตรี

๑. มาตรการที่รัฐดำเนินการเพื่อสนับสนุนความก้าวหน้าของสตรี มาตรการเร่งด่วนชั่วคราว

อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี ในทุกรูปแบบ

(Convention on the
Elimination of All Forms of
Discrimination against
Women - CEDAW)

สมัชชาใหญ่สหประชาชาติได้รับรอง
อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี
ในทุกรูปแบบเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๒
และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๒๔
สำหรับนิซัสารเลอกรับ สมัชชาใหญ่สหประชาชาติ
ได้รับรองเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ และมีผล
บังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๓

ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญา
ฉบับนี้โดยการให้ความยินยอมของรัฐเพื่อเข้าผูกพัน
ตามสนธิสัญญา ซึ่งจะใช้ในกรณีที่รัฐนั้นมิได้
เข้าร่วมในการเจรจาทำสนธิสัญญาและมิได้ลงนาม
ในสนธิสัญญานั้นมาก่อน (ภาคยานุวัติ) เมื่อวันที่
๙ สิงหาคม ๒๕๒๘ และมีผลใช้บังคับกับ
ประเทศไทย เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๒๘

“สังคมมีสุข เพราะเคารพสิทธิ”

นายปริญญา ศิริสารการ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ



“ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ
เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล
เป็นคุณค่าในวิถีชีวิต
สิทธิมนุษยชนก็ต้องส่งเสริม
ปกป้องและคุ้มครอง”

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ



“สิทธิมนุษยชน
เป็นสิทธิของความเป็นคน
จึงต้องร่วมกันปกป้องและหวงแหน”

พลตำรวจเอก วันชัย ศรีนวลนัฒ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ



“มีชีวิต มีสิทธิ”

นางวิสา เบ็ญจะมโน
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ





คำอธิบายความหมายของเครื่องหมาย

รูปทรงดอกบัว คือ ความมีคุณธรรม ความเอื้ออาทร
ระหว่างเพื่อนมนุษย์อันเป็นจริยวัตรอันดีงามของคนไทย

รูปคนล้อมเป็นวงกลม คือ การสร้างพลังความร่วมมือ
กับทุกภาคส่วนสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรม
สิทธิมนุษยชนให้เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการพัฒนา
ประเทศ

รูปมือ คือ การร่วมมือกับทุกภาคส่วนของสังคม
ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ ในการโอบอุ้ม
คุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพ
ด้วยหลักแห่งความเสมอภาคและภราดรภาพ

สีน้ำเงิน คือ สีของความเชื่อมั่นของประชาชน และทุก
ภาคส่วนของสังคม

คือ ความมุ่งมั่น อดทนในการทำงาน
เพื่อประชาชน

คือ ความสามัคคี และการประสานพลัง
อย่างหนักแน่นจากทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อเสริมสร้าง
วัฒนธรรม สิทธิอื่น ๆ ในสังคมไทย